

юздитѣ, поздравиха съ поклонѣ по източень обичай и казаха на Ирода:

— Кжде е родень царѣтъ на юдеитѣ?

Иродѣ бѣ смутень и обхванатѣ отѣ силенѣ страхѣ, но той не се издаде и каза съ усмивка: „Ще гледамѣ да се науча“. После съ най-голѣма учтивостѣ и внимание той покани влѣхвитѣ и тѣхната свита да си починатѣ въ града.

Всрѣдѣ радостнитѣ викове на населението шествието бѣ отведено до площада на главното управление, гдето се издигаше общинскитѣ домѣ и царскитѣ палатѣ. Султанитѣ се настаниха въ единѣ дворецѣ, конницитѣ въ казармата, а слугитѣ и готвачитѣ на лучения пазарѣ.

Тѣкмо по това време имаше голѣмо състезание на площада и малко по-далечѣ—едно пишно тѣржество. Но Апелий, Америкъ и Дамаскѣ повтаряха непрекъснато на Ирода своитѣ първи думи:

— Где се е родилѣ царѣтъ на юдеитѣ?

Иродѣ, не ще съмнение, бѣше много смутень. Той се чудѣше, какво да измисли, за да ги забавлява. На другия денѣ рано предѣ прозорцитѣ на палата преминаха различнитѣ сдружения съ тѣхнитѣ музики, знамена и осжденитѣ. Академията на риторитѣ накара да се произнесе речѣ предѣ тѣхѣ на черковень езикѣ. После отидоха да посетятѣ новия храмѣ, но влѣхвитѣ непрекъснато запитваха Ирода.

Още първата ноцѣ той свика лѣтописцитѣ, и тѣ почнаха да проучватѣ книгитѣ на пророцитѣ. Азѣ не си спомнямѣ сега, кой отѣ пророцитѣ предсказваше, че Витлеемѣ не ще бжде единѣ отѣ малкитѣ градове, защото тамѣ ще се роди Спасителѣтъ. Иродѣ, обаче, все криеше това. Но влѣхвитѣ подновяваха непрекъснато и най-учтиво своитѣ питання. За да се занимаватѣ съ нѣщо влѣхвитѣ, Иродѣ повика своя художникѣ и му възложи да ги забавлява. Художникѣтъ поведе царетѣ въ различни за-